

Czwartek, 21 października 2010 r.

Przyszłość europejskiej normalizacji

P7_TA(2010)0384

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. w sprawie przyszłości europejskiej normalizacji (2010/2051(INI))

(2012/C 70 E/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając przesłuchanie publiczne dotyczące przyszłości normalizacji europejskiej przeprowadzone przez Komisję Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów w dniu 23 czerwca 2010 r.,
- uwzględniając odpowiedzi na konsultacje publiczne Komisji dotyczące przeglądu europejskiego systemu normalizacji (przeprowadzone w dniach 23 marca - 21 maja 2010 r.),
- uwzględniając ocenę wpływu „pakietu normalizacyjnego” przeprowadzoną na zlecenie dyrekcji generalnej Komisji Europejskiej ds. przedsiębiorstw i przemysłu (9 marca 2010 r.),
- uwzględniając sprawozdanie zespołu ekspertów ds. przeglądu europejskiego systemu normalizacji (EXPRESS) zatytułowane „Normalizacja w służbie konkurencyjnej i innowacyjnej Europy - wizja na rok 2020” (luty 2010 r.),
- uwzględniając sprawozdanie prof. Mario Montiego z dnia 9 maja 2010 r. dla przewodniczącego Komisji zatytułowane „Nowa strategia dla jednolitego rynku”,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 3 marca 2010 r. zatytułowany „Europa 2020: Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając badanie dostępu MŚP do normalizacji europejskiej zatytułowane „Umożliwianie małym i średnim przedsiębiorstwom czerpanie większych korzyści z norm oraz zaangażowania w normalizację”, zlecone przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) oraz Europejski Komitet Normalizacyjny Elektrotechniki (CENELEC) (sierpień 2009 r.),
- uwzględniając analizę dostępu do normalizacji przeprowadzoną na zlecenie dyrekcji generalnej Komisji Europejskiej ds. przedsiębiorstw i przemysłu (10 marca 2009 r.),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z 21 grudnia 2009 r. w sprawie funkcjonowania dyrektywy 98/34/WE w latach 2006 - 2008 (COM(2009)0690), a także towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji (SEC(2009)1704),
- uwzględniając białą księgę z dnia 3 lipca 2009 r. zatytułowaną „Modernizacja normalizacji technologii informacyjno-komunikacyjnych w UE. Droga naprzód.” (COM(2009)0324),
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie normalizacji i innowacji z dnia 25 września 2008 r.,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 czerwca 2008 r. zatytułowany „Najpierw myśl na małą skalę” – Program „Small Business Act” dla Europy (COM(2008)0394),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 11 marca 2008 r. zatytułowany „Ku zwiększaniu wkładu normalizacji w innowacje w Europie” (COM(2008)0133),

Czwartek, 21 października 2010 r.

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 października 2004 r. w sprawie roli europejskiej normalizacji w ramach działań i legislacji europejskiej (COM(2004)0674) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji zatytułowany „Wyzwania normalizacji europejskiej”,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2004 r. zatytułowany „Włączenie aspektów środowiskowych do normalizacji europejskiej” (COM(2004)0130),
  - uwzględniając dokument roboczy służb Komisji z dnia 26 lipca 2001 r. zatytułowany „Zasady polityki europejskiej dotyczące normalizacji międzynarodowej” (SEC(2001)1296),
  - uwzględniając swą rezolucję z dnia 12 lutego 1999 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego skuteczności i odpowiedzialności w normalizacji europejskiej w ramach nowego podejścia ⁽¹⁾,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 13 maja 1998 r. w sprawie skuteczności i odpowiedzialności w normalizacji europejskiej w ramach nowego podejścia (COM(1998)0291),
  - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE z dnia 24 października 2006 r. w sprawie finansowania normalizacji europejskiej ⁽²⁾,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 98/34/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych ⁽³⁾,
  - uwzględniając decyzję Rady 87/95/EWG z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informacyjnych i telekomunikacji ⁽⁴⁾,
  - uwzględniając porozumienie wiedeńskie w sprawie współpracy technicznej pomiędzy ISO i CEN z czerwca 1991 r. oraz porozumienie drezdeńskie w sprawie wymiany danych technicznych pomiędzy CENELEC i IEC z września 1996 r.,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A7-0276/2010) oraz opinię Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii,
- A. mając na uwadze fakt, że europejski system normalizacji stanowi główny element budowy jednolitego rynku, zwłaszcza poprzez zastosowanie norm w kluczowych dziedzinach prawodawstwa w ramach nowego podejścia, zintegrowanych z nowymi ramami prawodawczymi,
- B. mając na uwadze, że aktualne ramy prawne przyczyniły się do pomyślności normalizacji europejskiej pozwalając na opracowywanie norm europejskich potrzebnych wszystkim podmiotom gospodarczym w celu zapewnienia sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, ułatwienia światowego handlu i dostępu do rynku oraz pobudzenia trwałego wzrostu i konkurencyjności,
- C. mając na uwadze, że europejski system normalizacji odgrywa kluczową rolę w zaspokajaniu rosnącego zapotrzebowania w europejskiej polityce i prawodawstwie europejskim na normy będące w stanie zagwarantować bezpieczeństwo produktów, ich dostępność, innowacyjność, interoperacyjność i ochronę środowiska,

⁽¹⁾ Dz.U. C 150 z 28.5.1999, s. 624.

⁽²⁾ Dz.U. L 315 z 15.11.2006, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 36 z 7.2.1987, s. 31.

Czwartek, 21 października 2010 r.

- D. mając na uwadze, że zasada VII „Small Business Act” podkreśla znaczenie wspierania udziału MŚP oraz ochrony ich interesów w procesie normalizacji,
- E. mając na uwadze, że opracowywanie europejskich norm przyczynia się do tworzenia światowych norm,
- F. mając na uwadze, że nowoczesny i elastyczny europejski system normalizacji jest kluczowym elementem ambitnej i zaktualizowanej europejskiej polityki przemysłowej,
- G. mając na uwadze, że normalizacja europejska funkcjonuje w obrębie – oraz w wielu aspektach na rzecz – globalnego systemu i opiera się na szczegółowych strukturach i wyspecjalizowanym szeregu procesów opracowywania norm, wdrażanych przez CEN i CENELEC w oparciu o zasadę delegacji krajowej oraz przez Europejski Instytut Norm Telekomunikacyjnych (ETSI) na zasadzie bezpośredniego udziału,
- H. mając na uwadze, że w sprawozdaniu Montiego w sprawie nowej strategii dla jednolitego rynku stwierdzono, że normalizacja jest kluczowym elementem zarządzania jednolitym rynkiem i podkreślono, iż konieczne jest dokonanie przeglądu procesu opracowywania norm europejskich z zachowaniem korzyści płynących z aktualnego systemu oraz znalezieniem równowagi pomiędzy aspektem europejskim i krajowym,
- I. mając na uwadze, że aby normalizacja europejska odpowiadała potrzebom przedsiębiorstw i konsumentów, a także gwarantowała maksimum potencjalnych korzyści w zakresie wspierania celów publicznych i społecznych, musi być ona przystosowana do wyzwań wynikających z globalizacji, zmian klimatu, pojawiania się nowych potęg gospodarczych oraz rozwoju techniki,
- J. mając na uwadze konieczność opracowania strategicznego podejścia do normalizacji europejskiej oraz poddania przeglądowi obecnego systemu, aby nadal był skuteczny i odpowiadał potrzebom w nadchodzącym dziesięcioleciu, umożliwiając Europie utrzymanie wiodącej pozycji w światowym systemie normalizacji,

Wprowadzenie

1. z zadowoleniem przyjmuje zamiar dokonania przez Komisję przeglądu europejskiego systemu normalizacji w celu zachowania wielu z jego pozytywnych elementów, poprawy niedociągnięć oraz znalezienia równowagi pomiędzy wymiarem europejskim, krajowym i międzynarodowym; podkreśla, że w proponowanym przeglądzie należy oprzeć się na zaletach istniejącego systemu, które stanowią solidną bazę dla wprowadzania ulepszeń, a także unikać wszelkich radykalnych zmian, które mogą podważyć podstawowe wartości systemu;
2. wzywa Komisję, aby przyjęła i niezwłocznie przedłożyła wniosek w sprawie nowoczesnej i zintegrowanej polityki normalizacyjnej, obejmujący przegląd dyrektywy 98/34/WE ustanawiającej procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych, decyzji 87/95/EWG w sprawie normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych i telekomunikacji oraz decyzji 1673/2006/WE w sprawie finansowania normalizacji europejskiej, zgodnie z programem prac Komisji na 2010 r.;
3. podkreśla, że przegląd europejskiego modelu normalizacji musi przyczynić się do zwiększenia europejskiej innowacyjności i trwałego rozwoju, zwiększyć konkurencyjność Unii, umocnić jej pozycję w handlu międzynarodowym i sprzyjać dobrobytowi jej obywateli;
4. wyraża uznanie dla sprawozdania zespołu ekspertów ds. przeglądu europejskiego systemu normalizacyjnego (EXPRESS); wzywa europejskie i krajowe organizacje normalizacyjne, państwa członkowskie oraz Komisję do realizacji zawartych w nim zaleceń strategicznych w celu stworzenia europejskiego systemu normalizacji, który będzie odpowiadał potrzebom społecznym i gospodarczym oraz utrzyma czołową pozycję w światowym systemie normalizacji;
5. zwraca się do Komisji, by wysuniętej przez nią propozycji dokonania przeglądu aktualnych ram prawnych dotyczących normalizacji europejskiej towarzyszył dokument strategiczny określający szerokie ramy działania na szczeblu europejskim i krajowym, a także zawierający konkretne propozycje ulepszeń, które nie mogą być wprowadzone w drodze przeglądu przepisów prawnych; podkreśla, że taki dokument strategiczny nie powinien ograniczać się do zaleceń zawartych w sprawozdaniu EXPRESS;

Czwartek, 21 października 2010 r.

6. z zadowoleniem przyjmuje białą księgę Komisji pt. „Modernizacja normalizacji technologii informacyjno-komunikacyjnych w UE. Droga naprzód”; wzywa państwa członkowskie oraz Komisję do wprowadzenia w życie kluczowych zaleceń zawartych w białej księdze, aby zapewnić opracowanie, w ramach europejskich i międzynarodowych systemów normalizacji, odpowiednich ogólnościowych norm TIK w celu ich wdrażania i stosowania w strategiach politycznych UE oraz w procedurach udzielania zamówień publicznych;
7. popiera wyrażony przez Komisję zamiar włączenia do ram prawnych normalizacji europejskiej zasad porozumienia Światowej Organizacji Handlu w sprawie technicznych ograniczeń handlu (przejrzystość, otwartość, bezstronność, porozumienie, skuteczność, zasadność i spójność) w celu umocnienia ich zastosowania w europejskim systemie normalizacji; uważa, że połączenie tych zasad nie powinno zwiększyć liczby uznanych europejskich organizacji normalizacyjnych (EON) poza trzema już istniejącymi, tj. CEN, CENELEC i ETSI;
8. uważa, że powyższe zasady mogłyby zostać uzupełnione dodatkowymi atrybutami, takimi jak utrzymanie, dostępność, jakość, neutralność i odpowiedzialność; jest zdania, że wszystkie te zasady wymagają uszczegółowienia i zdefiniowania oraz że należy wprowadzić specyficzny system monitorowania w celu zapewnienia ich wdrożenia na szczeblu krajowym i europejskim podczas opracowywania norm mających wesprzeć strategię polityczną i prawodawstwo UE;
9. podkreśla jednak, że zasady te same w sobie nie wystarczą, aby zagwarantować, że wszystkie zainteresowane podmioty – a szczególnie te reprezentujące interesy w dziedzinie zdrowia, bezpieczeństwa, ochrony konsumenta i środowiska – będą właściwie reprezentowane w procesie stanowienia norm w ramach europejskiego systemu normalizacji; jest w związku z tym zdania, że bardzo ważnym elementem jest dodanie zasady „wyważonej reprezentacji” przy założeniu, że wszędzie tam, gdzie w grę wchodzi interes publiczny, podstawowe znaczenie będzie miało wyważone uwzględnienie stanowisk wszystkich zainteresowanych stron, zwłaszcza jeżeli chodzi o opracowywanie norm mających na celu wspieranie prawodawstwa i strategii politycznych UE, uznając jednocześnie potrzebę zaangażowania najwybitniejszych specjalistów technicznych w dany projekt normalizacji;
10. podkreśla, że MŚP, pomimo iż stanowią ważną składową rynku europejskiego, nie zostały odpowiednio włączone w system normalizacji i nie mogą w związku z tym w pełni skorzystać z zalet normalizacji; uważa, że istotne jest zwiększenie ich reprezentacji i udziału w systemie, a w szczególności w komitetach technicznych na szczeblu krajowym; zwraca się do Komisji Europejskiej o określenie – poprzez ocenę skutków w kontekście zmiany europejskiego systemu normalizacji – najlepszego sposobu osiągnięcia tego celu i o oszacowanie niezbędnych środków na wsparcie MŚP;
11. zwraca uwagę, że choć normy przyczyniły się do znacznej poprawy jakości i bezpieczeństwa towarów, to ich dostępność w dziedzinie usług nie jest w żaden sposób proporcjonalna do znaczenia i potencjału gospodarczego tego sektora; zwraca szczególnie uwagę, że liczba norm krajowych dotyczących usług opracowanych w Europie w ostatnich latach znacznie przekracza odpowiadającą im liczbę norm europejskich opracowanych dla tego sektora;
12. uznaje, że normy dotyczące usług mają niejednokrotnie specyficzny charakter wynikający z uwarunkowań krajowych oraz że ich opracowywanie jest powiązane z potrzebami rynku, a także interesem konsumentów i interesem publicznym; podkreśla, że opracowywanie europejskich norm w zakresie usług oraz sporządzanie własnych kart jakości lub stosowanie znaków jakości na poziomie UE przyjętych przez zrzeszenia zawodowe, jak przewiduje dyrektywa 2006/123/WE dotycząca usług na rynku wewnętrznym, powinna przynieść dalszą harmonizację sektora usług, przyczynić się do większej przejrzystości, podwyższenia jakości i konkurencyjności usług europejskich oraz wspierać konkurencyjność, innowacje oraz zniesienie przeszkód w handlu i ochronę konsumenta;
13. dlatego też popiera wyrażony przez Komisję zamiar włączenia norm dotyczących usług do ram prawnych dotyczących normalizacji europejskiej, jako że zagwarantuje to nie tylko możliwość zidentyfikowania wszystkich norm krajowych dotyczących usług mogących potencjalnie stanowić techniczną przeszkodę dla handlu na wspólnym rynku, ale stanowić będzie również właściwą podstawę prawną, w oparciu o którą Komisja będzie mogła zwracać się do europejskich organizacji normalizacyjnych (EON) o opracowanie norm dla wyraźnie określonych i poddanych dokładnej ocenie obszarów sektora usług; proponuje, aby Komisja skłoniła usługodawców do opracowania norm w ramach EON w celu uniknięcia, w miarę możliwości, fragmentaryzacji między różnymi normami krajowymi, przy jednoczesnym zapewnieniu, że normy dotyczące usług są powiązane z potrzebami rynku, a także z interesem konsumentów i interesem publicznym; popiera działania podejmowane w celu zapewnienia jakości świadczenia usług, takie jak opracowanie kart i znaków jakości przez zrzeszenia zawodowe, a także zachęca wszystkie zainteresowane podmioty do udziału w europejskim procesie normalizacji;

Czwartek, 21 października 2010 r.

Wzmocnienie europejskiego systemu normalizacji

(a) Uwagi ogólne

14. potwierdza, że normalizacja europejska wspierająca prawodawstwo „nowego podejścia” okazała się skutecznym i podstawowym narzędziem tworzenia wspólnego rynku; zwraca uwagę, że w ostatnich latach znacznie wrosła liczba mandatów normalizacyjnych wspierających prawodawstwo w dziedzinach wykraczających poza zakres „nowego podejścia”, co dowodzi, że model ten przyjęto w bardzo dużej liczbie strategii politycznych UE; jest przekonany, że pożądane jest rozszerzenie stosowania norm na inne dziedziny prawodawstwa unijnego oraz strategię polityczne wykraczające poza wspólny rynek, z uwzględnieniem specyficznego charakteru tych dziedzin oraz zgodnie z zasadami lepszego stanowienia prawa;

15. twierdzi, że sprawą podstawowej wagi jest wytyczenie wyraźnej granicy pomiędzy prawodawstwem a normalizacją w celu uniknięcia niewłaściwej interpretacji jeżeli chodzi o założenia prawa oraz pożądany poziom ochrony; podkreśla, że prawodawca europejski musi zachować wysoki poziom ostrożności i precyzji w procesie definiowania podstawowych wymogów w przepisach prawnych, natomiast Komisja zobowiązana jest wyraźnie i precyzyjnie definiować cele działań normalizacyjnych w mandatach; podkreśla, że rola organów normalizacyjnych powinna ograniczać się do zdefiniowania technicznych środków realizacji celów określonych przez prawodawcę oraz do zagwarantowania wysokiego poziomu ochrony;

16. ponownie podkreśla, że istotne jest, by europejskie normy zostały opracowane w rozsądnym czasie, w szczególności w tych dziedzinach, w których normy te są potrzebne jak najszybciej, aby spełnić wymogi polityki publicznej i szybko zmieniających się warunków rynkowych; zachęca zatem europejskie i krajowe organy normalizacyjne, by kontynuowały zwiększanie swojej skuteczności i wydajności, pamiętając, że przyspieszenie procesu normalizacji nie musi odbywać się kosztem zasad otwartości, przejrzystości i porozumienia między wszystkimi zainteresowanymi stronami;

17. docenia wagę uproszczenia procedury tworzenia norm; zachęca Komisję, by we współpracy z zainteresowanymi podmiotami znalazła nowe sposoby zoptymalizowania faktycznego przyjęcia norm europejskich;

18. uważa, że proces normalizacji zostanie w pewnym stopniu przyśpieszony dzięki lepiej przeprowadzonym konsultacjom między Komisją a europejskimi organizacjami normalizacyjnymi poprzedzającym udzielenie upoważnienia, co umożliwi tym organizacjom szybsze wystosowywanie odpowiedzi, najlepiej w ciągu dwóch miesięcy, dotyczącej możliwości realizacji przez nie projektu normalizacyjnego;

19. odnotowuje znaczenie dyrektywy Komisji nr 98/34/WE jako forum debaty między Komisją Europejską i państwami członkowskimi na tematy związane z normami i przepisami technicznymi; uważa, że przedstawiciele Parlamentu Europejskiego powinni być zapraszani na posiedzenia tego komitetu (lub organu, który go zastąpi), które, przy zachowaniu możliwości udziału obserwatorów z europejskich i krajowych organów normalizacyjnych, powinny być również otwarte, w odpowiednich przypadkach, dla obserwatorów z zainteresowanych organizacji na szczeblu europejskim, zwłaszcza podczas debat nad udzieleniem upoważnień normalizacyjnych;

20. nalega na Komisję, aby opracowała i wdrożyła, we współpracy z EON, ulepszony i spójny system koordynacji polityki i działań normalizacyjnych, który powinien obejmować wszystkie aspekty procesu normalizacji, począwszy od przygotowania i udzielenia mandatów, poprzez nadzorowanie pracy komitetu technicznego, zagwarantowanie, że opracowane normy są spójne z polityką UE i spełniają podstawowe wymogi odnośnego prawodawstwa, do formalnego przyjęcia, ogłoszenia oraz zastosowania norm; podkreśla rolę, jaką odpowiednie kategorie zainteresowanych podmiotów mogą odgrywać jako grupa doradcza wspierająca Komisję przy opracowywaniu ujednoczonej europejskiej platformy normalizacyjnej;

21. apeluje do państw członkowskich o wdrożenie skoordynowanej polityki dotyczącej normalizacji oraz o przyjęcie spójnego podejścia w odniesieniu do zastosowania norm przy wsparciu legislacyjnym; wzywa Komisję Europejską do dopilnowania, aby realizacja celów politycznych UE nie została zagrożona nieskoordynowanymi posunięciami normalizacyjnymi, konkurującymi ze sobą lub zbędnymi normami lub nadmierną liczbą programów certyfikacyjnych;

Czwartek, 21 października 2010 r.

22. wzywa Komisję do poddania przeglądowi i zracjonalizowania procesu udzielania upoważnień normalizacyjnych EON, tak aby uwzględnić etap konsultacji z odpowiednimi zainteresowanymi podmiotami oraz dokładną analizę uzasadniającą potrzebę wprowadzenia nowych działań normalizacyjnych, by zagwarantować słuszność opracowywania danych norm i uniknąć dublowania i mnożenia niespójnych norm i specyfikacji;
23. wzywa również Komisję do przedstawienia planu działań mającego na celu skuteczniejsze i wydajniejsze tworzenie norm, lepszy dostęp do normalizacji, zwłaszcza dla MŚP, wzmocnienie roli UE w tworzeniu norm na szczeblu międzynarodowym i stabilniejszy system finansowania rozwoju norm w bardziej zintegrowanym unijnym systemie normalizacyjnym;
24. podkreśla ważną rolę konsultantów nowego podejścia w procesie weryfikacji, czy zharmonizowane normy są zgodne z odpowiadającym im unijnym prawodawstwem; zwraca uwagę na fakt, że tacy konsultanci są aktualnie wybierani przez europejskie organizacje normalizacyjne i działają w ich ramach, co nakłada na te organizacje znaczące obciążenia administracyjne, a niekiedy wzbudza wśród zainteresowanych stron zaniepokojenie co do bezstronności i niezależności procesu; wzywa zatem Komisję do dokonania oceny potrzeby przeglądu aktualnych procedur; jest ponadto przekonany, że Komisja powinna ustalić procedurę gwarantowania, że normy dotyczące dziedzin objętych jej mandatem są zgodne ze strategiami i prawodawstwem UE wykraczającymi poza zakres nowego podejścia; uważa, że powinno to nastąpić podczas opracowywania norm, aby uniknąć opóźnień i niewydolności spowodowanej odrzuceniem po fakcie;
25. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dokładniejszego sprawdzania norm przy ich dostarczeniu, aby zagwarantować, że spełniają wymogi upoważnienia, w szczególności gdy normy te są wykorzystywane do celów prawodawstwa nowego podejścia, przy jednoczesnym czuwaniu nad tym, by nie powodowało to znacznych dodatkowych opóźnień w procedurze zatwierdzania norm; zamierza zbadać, w kontekście zbliżającego się przeglądu europejskiego systemu normalizacji, możliwość rozszerzenia na Parlament Europejski uprawnienia – obecnie przysługującego Komisji i państwom członkowskim – do zakwestionowania zharmonizowanej normy, która, jak się wydaje, nie spełnia w zupełności zasadniczych wymogów stosownego prawodawstwa;
26. w trosce o przejrzystość zwraca się do Komisji o podejmowanie decyzji w sprawie formalnych sprzeciwów w stosunku do norm publicznych w skonsolidowany sposób i o udostępnianie zaktualizowanej tabeli zawierającej wszystkie działania związane z formalnymi sprzeciwami; wzywa również Komisję do przedstawiania rocznych sprawozdań w sprawie udzielanych przez Komisję upoważnień normalizacyjnych i stanu ich realizacji;
27. zachęca europejskie organizacje normalizacyjne do wzmocnienia swoich istniejących mechanizmów odwoławczych, które z zasady powinny być wykorzystywane, gdy jakaś norma staje się przedmiotem sporu; zauważa, że istniejące mechanizmy mogą nie zawsze być skuteczne, gdyż ich skład odzwierciedla w praktyce stanowisko tych podmiotów, które zatwierdziły normę; proponuje zatem, by rozszerzyć skład, aby umożliwić udział zewnętrznych niezależnych ekspertów i/lub europejskich przedstawicieli społeczeństwa, którzy mają obecnie status członków stowarzyszonych lub współpracujących partnerów EON;
28. wyraża swoje poparcie dla Keymark, dobrowolnego certyfikatu europejskiego, którego właścicielem są CEN/CENELEC i świadczy o spełnianiu norm europejskich; podkreśla, że Keymark jest wartościową alternatywą dla różnorodnych krajowych systemów certyfikacji, które pociągają za sobą mnożenie testów i identyfikacji produktów w wielu państwach członkowskich i mogą w związku z tym stać się przeszkodą w handlu w ramach rynku wewnętrznego i pociągnąć za sobą znaczne koszty dla małych przedsiębiorstw, co może z kolei spowodować wyższe ceny dla konsumentów; zachęca zatem krajowe organy normalizacyjne oraz inne krajowe organy certyfikacyjne do propagowania Keymark jako alternatywy dla krajowych systemów certyfikacji; wzywa również do zorganizowania ogólnoeuropejskiej kampanii informacyjnej mającej na celu uświadomienie przedsiębiorstwom i konsumentom korzyści z Keymark;
29. jest świadomy faktu, że obecny system finansowania normalizacji europejskiej przez UE często wywołuje frustrację z powodu zmian zasad, wysokich kosztów przeprowadzanych kontroli oraz zwłoki w zatwierdzaniu płatności; podkreśla, że istnieje potrzeba pilnego zredukowania tych kosztów oraz znacznych obciążeń administracyjnych, które czasem przewyższają korzyści z udzielonego wsparcia finansowego, w poszanowaniu przepisów finansowych UE; wzywa Komisję i wszystkie zainteresowane podmioty do zapewnienia finansowej równowagi systemu, w tym za pomocą partnerstw publiczno-prywatnych i wieloletnich programów finansowych, które mają kluczowe znaczenie dla jego skuteczności i wydajności względem światowej konkurencji; uważa, że Unia Europejska i EON mogłyby polepszyć wzajemną współpracę, aby zagwarantować stabilne i przyjazne użytkownikom ramy w zakresie wsparcia finansowego UE na rzecz normalizacji europejskiej, co w znacznym stopniu zwiększyłoby wydajność systemu;

Czwartek, 21 października 2010 r.

(b) *Poprawa dostępu do procesu normalizacji*

30. uznaje zasadę delegacji krajowej za kamień węgielny europejskiego systemu normalizacji, zwłaszcza w procesie opracowywania norm przez CEN i CENELEC; zwraca jednak uwagę, że zgodnie z wynikami badania dostępu do normalizacji w większości krajów europejskich zainteresowani przedstawiciele społeczeństwa uczestniczą w procesie ustalania norm w bardzo niewielkim stopniu lub nie uczestniczą w nim w ogóle;

31. zachęca wobec tego europejskie i krajowe organy normalizacyjne do propagowania i ułatwiania skutecznego uczestnictwa w procesie normalizacji przez wszystkie zainteresowane strony, a zwłaszcza przedstawiciele małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) oraz wszystkie zainteresowane podmioty reprezentujące interes publiczny, takie jak konsumenci (w tym osoby niepełnosprawne oraz podatne na zagrożenia), działacze na rzecz ochrony środowiska, pracownicy oraz organy reprezentujące inne interesy społeczne;

32. wzywa również Komisję do zbadania przyczyn niewielkiego zaangażowania przedstawicieli społeczeństwa i MŚP na szczeblu krajowym i, jeśli to właściwe, do wspierania środków na rzecz państw członkowskich, które zapewnią przedstawicielom społeczeństwa i MŚP lepszy dostęp do krajowego procesu normalizacji; z zadowoleniem przyjmuje starania CEN/CENELEC i krajowych organów normalizacyjnych (KON) na rzecz wdrożenia „Zestawu 58 zaleceń” zawartych w badaniu nad dostępem MŚP do normalizacji oraz zaleceń zawartych w sprawozdaniu EXPRESS, aby ułatwić dostęp wszystkim zainteresowanym podmiotom;

33. podkreśla uznaną już od lat 90 XX wieku potrzebę zagwarantowania bezpośredniego uczestnictwa przedstawicieli społeczeństwa na szczeblu europejskim, aby skuteczniej uwzględnić ich potrzeby, mając na uwadze, że są oni w niewielkim stopniu reprezentowani w komitetach technicznych większości państw członkowskich; potwierdza, że w związku z niewielkimi osiągnięciami w zakresie zwiększenia uczestnictwa przedstawicieli społeczeństwa na szczeblu krajowym, należy przynajmniej do roku 2020 utrzymać i zwiększyć wsparcie finansowe i polityczne dla organizacji europejskich, których zadaniem jest reprezentacja potrzeb przedstawicieli społeczeństwa; apeluje to tych organizacji o to, by odgrywały istotną rolę w doradzaniu państwom członkowskim i krajowym stowarzyszeniom zainteresowanych podmiotów, w celu zwiększenia udziału poszczególnych zainteresowanych podmiotów na szczeblu krajowym;

34. jest zdania, że rola tych europejskich organizacji reprezentujących interesy społeczne w europejskich organizacjach normalizacyjnych musi zostać zwiększona; apeluje zatem do Komisji i EON o wspieranie różnorodnych działań służących osiągnięciu tego celu, w tym, niezależnie od zasady delegacji krajowej, o zapewnienie tym organizacjom rzeczywistego członkostwa – lecz bez prawa głosu – w EON, pod warunkiem, że są one członkami stowarzyszonymi lub partnerami współpracującymi tych organizacji; jest zdania, że KON muszą odgrywać kluczową rolę w promowaniu i zwiększaniu udziału przedstawicieli społeczeństwa w procesie normalizacji, uwzględniając zasadę nadrzędności delegacji krajowej;

35. odnotowuje niedawny rozwój wydarzeń w Międzynarodowej Organizacji Normalizacyjnej (ISO), a zwłaszcza model stosowany do opracowania normy ISO 26000 dotyczący odpowiedzialności społecznej, w którym KON uzyskały prawo do powołania do odnośnej grupy roboczej tylko jednego przedstawiciela z każdej spośród sześciu wyróżnionych kategorii zainteresowanych stron (przemysł, konsumenci, rząd, organizacje pozarządowe, usługi, wsparcie, badania naukowe i in.); utrzymuje, że stosowanie podobnego modelu powinno zostać poddane dokładnej ocenie przez EON i Komisję we współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami, jako alternatywny sposób formułowania norm w dziedzinach leżących w szczególnym interesie publicznym, a wyniki tej oceny powinny zostać przekazane Parlamentowi; zwraca się do Komisji o zaproponowanie środków finansowych na rzecz wsparcia takiego alternatywnego modelu;

(c) *Wzmocnienie zasady delegacji krajowej*

36. zwraca uwagę, że choć krajowe organy normalizacyjne stanowią podstawowy element europejskiego systemu normalizacji, istnieją pomiędzy nimi znaczne różnice jeżeli chodzi o zasoby, wiedzę techniczną oraz zaangażowanie zainteresowanych stron w proces normalizacji; podkreśla, że istniejące różnice są przyczyną znacznego braku równowagi jeżeli chodzi o ich rzeczywisty udział w europejskim systemie normalizacji, podczas gdy ograniczone środki w niektórych KON mogą utrudniać skuteczne zaangażowanie tych organów w proces opracowywania norm;

Czwartek, 21 października 2010 r.

37. zwraca się do Komisji oraz EON o wspieranie programów szkoleniowych, a także podejmowanie wszelkich niezbędnych działań mających na celu umożliwienie słabszym KON – nie prowadzącym obecnie sekretariatów komitetów technicznych lub nie biorącym udziału w europejskiej normalizacji na poziomie odpowiadającym ich strukturze ekonomicznej – przyjęcia czynniejszej roli w procesie normalizacji, aby zwiększyć zaufanie do rynku wewnętrznego i zapewnić jednakowe warunki; uważa, że programy szkoleniowe są również niezbędne dla MSP, aby zwiększyć ich udział w procesie stanowienia norm i podnieść znaczenie normalizacji jako strategicznego narzędzia biznesowego;

38. popiera inicjatywę CEN i CENELEC wprowadzenia procesu wzajemnej oceny w celu analizy właściwego stosowania przez KON zasad WTO (oraz dodatkowych atrybutów) i zachęcania do stałej poprawy i wymiany dobrych praktyk; podkreśla, że projekt ten powinien służyć jako skuteczne narzędzie wzmacniania KON i zwiększenia udziału wszystkich zainteresowanych podmiotów na szczeblu krajowym; jest zdania, że projekt ten powinien obejmować wszystkie KON i powinien podlegać niezależnej kontroli; zachęca CEN i CENELEC do przygotowania i upublicznienia sprawozdania na temat skutków procesu wzajemnej oceny;

39. nalega, aby państwa członkowskie zagwarantowały skuteczną reprezentację wszystkich odnośnych zainteresowanych stron w krajowych komitetach technicznych poprzez stworzenie mechanizmów nadzoru i sprawozdawczości oraz zapewnienie szkoleń i wsparcia finansowego słabszym przedstawicielom społecznym, a – w razie konieczności – stowarzyszeniom MŚP i zakładom rzemieślniczym, w celu zapewnienia ich rzeczywistego uczestnictwa; podkreśla znaczenie zapewnienia użytkownikom cyfrowego dostępu do informacji dotyczących norm;

40. wzywa EON i państwa członkowskie do okresowego dostarczania Komisji sprawozdań z postępów w zakresie podjętych działań w celu zapewnienia zrównoważonej reprezentacji wszystkich zainteresowanych stron w organach technicznych odpowiedzialnych za opracowywanie norm, co do których udzielono upoważnienia, które to sprawozdania powinny opierać się na konkretnych wymogach sprawozdawczości; podkreśla, że sprawozdania te powinny następnie być uwzględnione w sprawozdaniu Komisji na temat wysiłków podejmowanych przez europejskie i krajowe organizacje normalizacyjne i osiągniętych wyników;

41. zachęca KON do zapewnienia słabszym zainteresowanym podmiotom swobodnego dostępu do komitetów normalizacyjnych i opracowywania narzędzi usprawniania zaangażowania zainteresowanych podmiotów, wraz z bezpłatnym, łatwym w obsłudze mechanizmem konsultacji przez internet dla wszystkich nowych wniosków normalizacyjnych; zachęca te organizacje do pełnego wykorzystywania technologii informacyjno-komunikacyjnych TIK w celu zwiększenia udziału interesariuszy przez spotkania na forach internetowych i dyskusje online; zachęca również KON do zapewnienia komunikacji poza systemem, w szczególności co do publicznych pytań na temat nowych norm, uwzględniając fakt, że pytania publiczne są zazwyczaj kierowane do obecnych uczestników systemu;

42. wyraża ubolewanie z powodu ograniczonego zainteresowania władz publicznych w większości państw członkowskich uczestnictwem w procesie opracowywania norm, pomimo znaczenia normalizacji jako narzędzia wspierającego prawodawstwo oraz politykę publiczną; nalega, aby państwa członkowskie – jako przedstawiciele interesów obywateli – a w szczególności organy nadzoru rynku, wytypowały swych przedstawicieli do wszystkich krajowych komitetów technicznych odzwierciedlających opracowywanie norm wspierających unijną politykę i prawodawstwo; podkreśla, że obecność władz krajowych w dyskusji na temat opracowywania norm ma podstawowe znaczenie dla właściwego funkcjonowania prawodawstwa w dziedzinach objętych nowym podejściem, a także dla uniknięcia zgłaszanych ex post formalnych sprzeciwów w stosunku do ujednoliconych norm;

43. wzywa KON, mając na uwadze uczciwą konkurencję na rynku wewnętrznym, do postępowania według kodeksu etycznego ISO w celu dołożenia starań, aby bezstronność norm nie została zagrożona przez inne działania, takie jak certyfikacja lub akredytacja; podkreśla również znaczenie opracowania norm i wytycznych dotyczących oceny zgodności oraz wspierania ich przyjęcia i uczciwego stosowania, w szczególności w odniesieniu do wymogów rzetelności, obiektywności i bezstronności;

(d) *Ułatwianie dostępu do norm*

44. docenia fakt, że europejska normalizacja pomaga stwarzać jednakowe warunki konkurencji wszystkim podmiotom rynkowym, a zwłaszcza małym i średnim przedsiębiorstwom, które stanowią podporę europejskiej gospodarki, a ich udział w systemie ma ogromne znaczenie; przyznaje jednak również, że ich zaangażowanie w normalizację nie zawsze idzie w parze z ich znaczeniem gospodarczym, podczas gdy złożoność i koszty norm mogą stanowić przeszkodę dla MŚP;

Czwartek, 21 października 2010 r.

45. podkreśla, że normy powinny być projektowane i adaptowane, tak aby uwzględnić cechy i środowisko małych i średnich przedsiębiorstw, a szczególnie małych i bardzo małych przedsiębiorstw oraz zakładów rzemieślniczych; z zadowoleniem przyjmuje podjęte niedawno przez krajowe organizacje normalizacyjne inicjatywy wdrożenia zaleceń zawartych w analizie dostępu MŚP do normalizacji europejskiej i jest zdania, że należy je traktować jako najlepsze praktyki; z zadowoleniem przyjmuje i zachęca również do przyjęcia środków przewidzianych w dotyczącym MŚP programie CEN/CENELEC na rzecz ułatwienia MŚP korzystania z norm; podkreśla, że należy podjąć dalsze środki w celu zagwarantowania, że MŚP będą mogły w pełni uczestniczyć w opracowywaniu norm oraz miały do nich lepszy i tańszy dostęp;

46. podkreśla w szczególności, że Unia Europejska i państwa członkowskie powinny umożliwić lepsze uwzględnienie interesów MŚP i zakładów rzemieślniczych przy opracowywaniu norm, wdrażając środki strategiczne określone w „Small Business Act” zgodnie ze jego siódmą zasadą; wsparcie finansowe ze strony UE, ograniczenie kosztów dostępu do norm, systematyczne publikowanie streszczeń norm europejskich oraz wyważony skład komitetów normalizacyjnych;

47. wzywa również Komisję do uproszczenia procedur tam gdzie to możliwe oraz do przyjęcia zasady „najpierw myśl na małą skalę” przy okazji przyszłych zmian; zaleca, aby Komisja uwzględniła kwestię normalizacji w programie kolejnego „Europejskiego Tygodnia MŚP”;

48. utrzymuje, że dostęp użytkowników o norm europejskich opracowanych w ramach wspierania polityki i prawodawstwa europejskiego to ważna kwestia, która wymaga dalszej analizy; jest zdania, że należy rozważyć różne systemy ustalania cen dla norm prywatnych/przemysłowych oraz ujednoliconych/mandatowych; wzywa szczególnie KON do obniżenia kosztów za pomocą specjalnych stawek lub w drodze oferowania pakietów norm po obniżonych cenach, a także zbadanie dodatkowych sposobów poprawy dostępu do nich, zwłaszcza dla MŚP;

49. przypomina jednakże, że koszt zakupu normy stanowi zaledwie małą część kosztów całkowitych generowanych przez użytkowników norm, którzy zazwyczaj muszą przeznaczyć znacznie więcej zasobów w celu zastosowania wymaganych norm w procesie gospodarczym;

50. podkreśla, że normy powinny być zrozumiałe, proste i łatwe w zastosowaniu, aby mogły być skuteczniej stosowane przez użytkowników; uważa za konieczne zmniejszenie w stosownych przypadkach nadmiernej liczby odniesień pomiędzy poszczególnymi normami, a także rozwiązanie trudności w identyfikacji grup norm odnoszących się do danego produktu lub procesu; wzywa krajowe i europejskie organy normalizacyjne oraz stowarzyszenia handlowe do dostarczenia przyjaznym użytkownikom instrukcji stosowania norm, nieodpłatnych wyciągów w internecie, lepszego dostępu w internecie do dokumentów konsultacyjnych i prostych funkcji wyszukiwania elektronicznego;

51. z zadowoleniem przyjmuje bieżącą inicjatywę EON dotyczącą sporządzania i publikowania w internecie bez ograniczeń dostępu streszczenia wszystkich opracowanych przez nie norm i wzywa do szybkiego wdrożenia tego projektu; podkreśla jednak, że projekt ten powinien być wdrożony także na szczeblu krajowym w celu umożliwienia użytkownikom norm uzyskiwania informacji na temat pozycji, których dotyczą poszczególne normy, w ich własnym języku poprzez stronę internetową KON;

52. podkreśla znaczenie dostarczania norm we wszystkich językach urzędowych UE, tak aby zapewnić właściwe ich rozumienie przez użytkowników; wzywa Komisję do dalszego wspierania i upraszczania uzgodnień finansowych niezbędnych do tłumaczenia ujednoliconych norm;

Normalizacja wspierająca innowacje oraz trwałą konkurencyjność w zglobalizowanym środowisku

53. przyznaje, że europejska normalizacja jest kluczowym instrumentem promowania innowacji, badań i rozwoju (R&D), przyczyniającym się do konkurencyjności UE i zakończenia tworzenia rynku wewnętrznego; podkreśla jej ważne korzyści gospodarcze, umożliwiające przedsiębiorstwom szybszy transfer wiedzy, zmniejszenie kosztów i ryzyka, szybsze wprowadzanie do obrotu i zwiększenie wartości innowacji;

54. uznaje, że choć normalizacja może w dużym stopniu ułatwiać korzystanie z nowych technologii, przekazywanie wyników badań naukowych i rozwoju na potrzeby opracowywania standardów odbywa się z dużym opóźnieniem; podkreśla potrzebę poprawy wzajemnej świadomości i współpracy pomiędzy organami normalizacyjnymi, innowatorami, środowiskami akademickimi oraz badawczymi; podkreśla, że włączanie nowej wiedzy do norm, zwłaszcza wiedzy pochodzącej z badań finansowanych ze środków publicznych oraz programów innowacyjnych, będzie wspierać innowacje i konkurencyjność;

Czwartek, 21 października 2010 r.

55. apeluje do Komisji i państw członkowskich o wspieranie, we współpracy z KON, włączenia normalizacji do programów akademickich i programów nauczania (np. w szkołach ekonomicznych i technicznych), programów uczenia się przez całe życie i kampanii informacyjnych, tak aby podmioty gospodarcze oraz decydenci polityczni teraz i w przyszłości byli bardziej świadomi znaczenia norm i korzyści z nich wynikających; zachęca KON do zacieśnienia współpracy ze stowarzyszeniami handlowymi i do udzielania MŚP wiarygodnych informacji na temat korzyści gospodarczych wynikających ze stosowania norm; wzywa również Komisję do dopilnowania, aby kwestia normalizacji znalazła się w programie „Erasmus dla młodych przedsiębiorców”; zachęca do prowadzenia działań mających na celu na ocenianie, obliczanie i podawanie do wiadomości gospodarczych i społecznych korzyści wynikających z normalizacji;

56. jest zdania, że europejskie programy ramowe na rzecz badań, konkurencji i innowacji mogą w znacznym stopniu przyczynić się do procesów stanowienia norm poprzez przeznaczanie normalizacji jednego rozdziału; uważa, że takie działanie zwiększyłoby zrozumienie korzyści płynących z normalizacji i ułatwiłoby propagowanie systemowego podejścia na wcześniejszym etapie, między badaniami, innowacją i normalizacją; wzywa Komisję do wprowadzenia „znaczenia dla normalizacji” wśród kryteriów służących do oceny finansowanych przez Komisję projektów badawczo-rozwojowych, do wspierania projektów dotyczących normalizacji oraz do zwiększenia świadomości istnienia tych projektów poprzez innowacyjne środki;

57. wzywa również Komisję do opracowania działań polegających na obserwacji technologii, tak aby zidentyfikować przyszłe produkty badań i rozwoju, które mogą skorzystać na normalizacji, ułatwić przepływ i przejrzystość informacji niezbędnych do wejścia na rynek oraz funkcjonowania badań i rozwoju, oraz do wspierania, w związku z tym, łatwo dostępnym i przyjaznym dla użytkownika mechanizmów oceny przez internet;

58. wzywa państwa członkowskie do stosowania norm europejskich w zamówieniach publicznych w celu poprawy jakości usług publicznych oraz propagowania nowatorskich technologii; podkreśla jednak, że stosowanie norm nie powinno przyczyniać się do stwarzania dodatkowych barier, zwłaszcza dla małych przedsiębiorstw pragnących brać udział w procedurach udzielania zamówień publicznych;

59. potwierdza, że zmierzenie się ze zmianami klimatycznymi i innymi przyszłymi globalnymi wyzwaniami związanymi z energią i środowiskiem naturalnym oznacza opracowywanie i popieranie czystych technologii i produktów ekologicznych; dlatego też uważa, że istnieje pilna potrzeba uwzględniania aspektów środowiskowych we wszystkich odpowiednich produktach i usługach, a europejski system normalizacji musi opracować usprawniony system zapewniający właściwe uwzględnienie tych aspektów przy opracowywaniu norm; podkreśla, że potrzebne jest aktywne zaangażowanie w komitety normalizacyjne na szczeblu krajowym i europejskim organizacji środowiskowych i władz publicznych odpowiedzialnych za ochronę środowiska; podkreśla, że konieczność ukierunkowania wysiłków na rzecz europejskiej innowacyjności ku globalnym strategiom zwalczania zmiany klimatu i reagowania na wyzwania energetyczne, społeczne i ekologiczne musi także znaleźć odzwierciedlenie w opracowaniu nowych wytycznych odnośnie do modeli normalizacyjnych;

60. podkreśla, że poprawa zdrowia i warunków życia ludzi zakłada opracowanie produktów, które mogą przyczynić się do zdrowego rozwoju społeczeństwa i zwiększyć ich dostępność w szczególności dla dzieci i osób szczególnie narażonych; dlatego też uważa, że istnieje pilna potrzeba włączenia aspektów zdrowotnych we wszystkich odpowiednich produktach i usługach, a europejski system normalizacji musi opracować usprawniony system zapewniający właściwe uwzględnienie tych aspektów przy opracowywaniu norm; apeluje w związku z tym o opracowanie na przykład europejskich norm dla zdrowego pod względem ortopedycznym obuwia dla dzieci; podkreśla potrzebę wspierania czynnego zaangażowania w komitety normalizacyjne na szczeblu krajowym i europejskim ekspertów w dziedzinie zdrowia i władz publicznych odpowiedzialnych za kwestie zdrowotne;

61. podkreśla, że normalizacja ma duży potencjał w zakresie usuwania przeszkód, które nie pozwalają osobom niepełnosprawnym i starszym na wykorzystywanie posiadanych umiejętności i na pełne uczestnictwo na równych prawach we wszystkich dziedzinach życia; wzywa zatem do opracowania norm, które uwzględniają różnorodne potrzeby społeczeństwa i stwarzają przedsiębiorstwom nowe możliwości dostarczania innowacyjnych rozwiązań, mając na celu sprzyjanie rozwijaniu dostępnych dla wszystkich produktów, usług i infrastruktury; podkreśla wagę koncepcji „projektowania dla wszystkich”, która stanowi kreatywne i etyczne wyzwanie dla organów normalizacyjnych, projektantów, przedsiębiorców, władz publicznych i decydentów, ponieważ jej celem jest umożliwienie wszystkim ludziom równego dostępu między innymi do otoczenia architektonicznego, transportu, edukacji, zatrudnienia, mieszkań, usług medycznych, informacji i komunikacji, kultury, wypoczynku oraz produktów i usług konsumpcyjnych;

Czwartek, 21 października 2010 r.

62. wzywa zatem Komisję oraz EON do opracowania i wspierania systemowego podejścia do ich działalności normalizacyjnej celem dopilnowania, by normy zawierały odpowiednie wymogi w zakresie dostępności, zgodne z zasadami „projektowania dla wszystkich”, w tym właściwy mechanizm weryfikacji gwarantujący, że wspomniane normy odzwierciedlają w odpowiedni sposób potrzeby osób niepełnosprawnych i starszych; ponadto wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz europejskie i krajowe organizacje normalizacyjne do opracowania i wspierania szkoleń przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych, aby zwiększyć ich faktyczny udział w procesie opracowywania norm, oraz dla organów normalizacyjnych, aby zapoznał je z zagadnieniami dotyczącymi niepełnosprawności i dostępności;

63. wzywa wszystkie państwa członkowskie do bezzwłocznego ratyfikowania Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych i skutecznego wdrożenia jej postanowień dotyczących propagowania uniwersalnych zasad projektowania w procesie opracowywania norm; ponadto wzywa Komisję i państwa członkowskie do wzmocnienia zasad w zakresie przetargów publicznych, aby propagować włączanie klauzul dostępności do procedur udzielania zamówień publicznych w celu wspierania dostępności i zachęcania producentów do opracowywania i oferowania dostępnych produktów i usług; wzywa do promowania projektów badawczo-rozwojowych finansowanych przez UE, których celem jest opracowywanie produktów technologii innowacyjnych i wspomagających, a także domaga się, by przepisy dotyczące dostępności stały się kryterium przyznawania środków z funduszy strukturalnych na szczeblu krajowym i regionalnym;

64. podkreśla, że w celu dalszego umacniania ochrony konsumenta konieczne jest nadanie priorytetowego znaczenia procedurze opracowania norm związanych z dyrektywą w sprawie ogólnego bezpieczeństwa produktów;

65. zwraca uwagę na rezolucję Parlamentu z 6 maja 2010 r. w sprawie pojazdów elektrycznych, która podkreśla potrzebę skutecznych procedur normalizacyjnych w różnych dziedzinach, aby przyspieszyć wejście na rynek pojazdów elektrycznych w interesie konkurencyjności i ochrony środowiska;

66. zwraca uwagę na fakt, że zarówno prawa własności intelektualnej, jak i normalizacja zachęcają do innowacji i ułatwiają upowszechnianie technologii; podkreśla, że należy ustanowić odpowiednią równowagę między interesami użytkowników norm i prawami osób właścicieli własności intelektualnej; wzywa europejskie i krajowe organy normalizacyjne do zachowania szczególnej ostrożności przy opracowywaniu norm opartych o technologie prawnie zastrzeżone, tak aby umożliwić wszystkim użytkownikom szeroki dostęp; podkreśla potrzebę dołożenia starań, aby licencje na wszelkie zasadnicze prawa własności intelektualnej zawarte w normach były wydawane na sprawiedliwych, rozsądnych i niedyskryminujących warunkach;

67. uznaje, że fora oraz konsorcja w znacznym stopniu przyczyniają się do systemu normalizacyjnego poprzez oferowanie specyfikacji o światowym znaczeniu, które są niejednokrotnie bardziej otwarte na nowatorskie technologie; zwraca uwagę, że zwłaszcza w sektorze TIK szereg forów i konsorcjów rozwinęło się w światowe organizacje opracowujące mające szerokie zastosowanie specyfikacje w oparciu o otwarte, przejrzyste i oparte na porozumieniu procesy rozwoju; jest przekonany, że EON i fora/konsorcja muszą nawiązać ze sobą współpracę w zakresie planowania działań poprzez przekazywanie norm na najodpowiedniejszy poziom międzynarodowy lub europejski w celu zagwarantowania spójności oraz uniknięcia fragmentacji i duplikacji;

68. wzywa również EON do opracowania i wdrożenia ulepszonych mechanizmów przyjmowania specyfikacji zaproponowanych przez fora/konsorcja jako norm europejskich, przy jednoczesnym zagwarantowaniu konsensusu wszystkich zaangażowanych stron w oparciu o ustalone procedury konsultacji z wszystkimi zainteresowanymi podmiotami zgodnie z krajową zasadą delegowania; podkreśla, że nie powinno to ograniczać możliwości bezpośredniego zgłaszania specyfikacji forów/konsorcjów do międzynarodowych organizacji normalizacyjnych w celu nadania im bardziej światowego statusu, pod warunkiem stosowania zasad porozumienia WTO w sprawie barier technicznych w handlu (jawności, otwartości, bezstronności, skuteczności, stosowności i spójności);

69. uznaje, że interoperacyjność jest kluczem do innowacji i konkurencyjności, szczególnie w branży teleinformatycznej, gdzie fora i konsorcja mają znaczenie; wskazuje, że interoperacyjność zależy nie tylko od opracowania norm/specyfikacji, ale także od ich wprowadzania w życie przez użytkowników; uznaje ważną rolę, jaką w osiągnięciu interoperacyjności odgrywają fora i konsorcja zorientowane na użytkownika; wzywa Komisję do lepszej koordynacji między forami i konsorcjami TIK a oficjalnymi organizacjami opracowującymi normy, która może zwiększyć interoperacyjność i zmniejszyć ryzyko powielania i konfliktów między normami w sektorze TIK;

Czwartek, 21 października 2010 r.

70. podkreśla bezwzględną konieczność dostosowania polityki normalizacyjnej w zakresie TIK do ewolucji rynku i polityki, co pozwoli na osiągnięcie ważnych europejskich celów politycznych wymagających interoperacyjności, takich jak e-zdrowie, dostępność, bezpieczeństwo, e-przedsiębiorczość, e-administracja, transport itd., i wniesie wkład na rzecz rozwoju norm służących ochronie danych osobowych;

71. wzywa Komisję, aby w celu wsparcia innych strategii politycznych UE realizowała zmodernizowaną i rozszerzoną unijną politykę normalizacji w dziedzinie technologii informatycznych, która powinna m.in. zapewnić interoperacyjność, pewność prawną i stosowanie odpowiednich zabezpieczeń, przy jednoczesnym zadbaniu o zminimalizowanie wynikającego z tego dodatkowego obciążenia dla przedsiębiorstw, ryzyka dla użytkowników i przeszkód w swobodnym przepływie technologii informacyjnych;

72. wzywa Komisję do skutecznego wykorzystania istniejących podstaw prawnych umożliwiających normalizację technologii informacyjnej oraz do wskazania dodatkowych sektorów, obszarów lub zastosowań technologii informacyjnych, gdzie skuteczne wykorzystanie unijnej normalizacji mogłoby być użyte do wspierania polityki UE, oraz do przedstawienia odpowiednich wniosków; wzywa również Komisję do rozważenia możliwości wykorzystania „nowego podejścia” i „nowych ram ustawodawczych” jako modelu zmodernizowanej polityki normalizacyjnej w dziedzinie TIK dla wsparcia polityki UE;

73. podkreśla, że normy międzynarodowe pomagają rozwijać globalny rynek dzięki stosowaniu jednej i tej samej normy w wielu krajach, skoncentrowaniu na podejściu opartym na wynikach, popieraniu edukowania konsumentów i zwiększania zaufania rynku;

74. podkreśla, że ważnym aspektem zewnętrznego wymiaru rynku wewnętrznego jest dialog na rzecz regulacji i dlatego uznaje potrzebę zabezpieczenia i wzmocnienia pozycji europejskiego systemu normalizacyjnego w międzynarodowym środowisku normalizacyjnym w celu wspierania opracowywania norm międzynarodowych mających rzeczywiste znaczenia światowe, ułatwienia handlu oraz zwiększenia konkurencyjności Europy; przy uwzględnieniu uzasadnionych interesów krajów rozwijających się i dbając o to, aby uniknąć zbędnego powielania prac przeprowadzonych już na poziomie międzynarodowym;

75. popiera oddelegowanie dwóch ekspertów z dziedziny europejskiej normalizacji do Chin i Indii w celu wspierania EON, upowszechniania norm europejskich i przekazywania informacji zwrotnej na temat systemów normalizacyjnych w tych państwach; zwraca się do Komisji o rozważenie i przeanalizowanie konieczności oddelegowania specjalistów w dziedzinie normalizacji do innych regionów świata w celu dalszego wspierania europejskiego systemu normalizacji;

76. wzywa Komisję do koordynowania działalności normalizacyjnej z partnerami międzynarodowymi, na przykład w ramach dialogu transatlantyckiego. zachęca Komisję w związku z tym, aby rozważyła i przyjęła niezbędne środki na rzecz wzmocnienia wpływu europejskiej normalizacji na skalę światową, co zwiększy konkurencyjność europejskich produktów i usług w handlu międzynarodowym;

77. wzywa do ponownego zaangażowanie w normalizację międzynarodową ze strony europejskich zainteresowanych stron oraz KON w celu skorzystania z czołowej pozycji Europy oraz uzyskania korzyści na rynkach światowych wynikających z tej przewagi; podkreśla potrzebę lepszej koordynacji pomiędzy europejskimi zainteresowanymi stronami oraz KON w zakresie normalizacji międzynarodowej na szczeblu technicznym i politycznym;

*

* *

78. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji oraz rządowi i parlamentom państw członkowskich.